

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ มีสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางดนตรีกับสิ่งแวดลอมทางดนตรีและความสนใจดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ประการที่สอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการทำนายความถนัดทางดนตรีจากสิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ปีการศึกษา 2518 จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย 101 คน นักเรียนหญิง 51 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความถนัดทางดนตรีของริชชอร์ ฉบับปรับปรุงปี 1960 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 6 ชุด คือ

- 1.1 การจำแนกระดับเสียง
- 1.2 การจำแนกความดังเสียง
- 1.3 การจำแนกลีลาจังหวะ
- 1.4 การจำแนกความยาวเสียง
- 1.5 การจำแนกคุณภาพเสียง
- 1.6 การจำเสียง

2. แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมทางดนตรี ใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับโอกาสในการฝึกฝนดนตรี การได้ยินและไคฟังเพลง และการได้รับการสนับสนุนทางดนตรีจากครอบครัว

3. แบบสำรวจความสนใจดนตรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวการสร้างจากแบบสำรวจความสนใจทั่วไปของกูเดอร์ มาตรา 7 (Kuder General Interest Survey, Scale 7)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้น 1 ทดสอบความถนัดทางดนตรี ของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้น 2 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมทางดนตรี และแบบสำรวจความสนใจดนตรี

ระเบียบวิธีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความถนัดทางดนตรี กับสิ่งแวดล้อมทางดนตรีและ ระหว่างความถนัดทางดนตรีกับความสนใจดนตรี และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

2. หากสมการถดถอยแบบหลายตัวแปร (Multiple regression equation) เพื่อทำนายความถนัดทางดนตรี โดยใช้สิ่งแวดล้อมทางดนตรีและความสนใจดนตรี เป็นตัวทำนาย

3. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation coefficient) เพื่อทำนายความถนัดทางดนตรีจากสิ่งแวดล้อมทางดนตรีและความสนใจดนตรีและ ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความถนัดทางดนตรี มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดลอมทางดนตรี เท่ากับ .29 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความถนัดทางดนตรีมีความสัมพันธ์กับความสนใจดนตรี เท่ากับ .23 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. สมการทำนายความถนัดทางดนตรี โดยใช้สิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี เป็นตัวทำนาย ปรากฏว่า

$$z_1 = .2447z_2 + .1515z_3$$

z_1 หมายถึง คะแนนมาตรฐานของความถนัดทางดนตรี

z_2 หมายถึง คะแนนมาตรฐานของสิ่งแวดลอมทางดนตรี

z_3 หมายถึง คะแนนมาตรฐานของความสนใจดนตรี

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เมื่อทำนายความถนัดทางดนตรีโดยใช้สิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี เป็นตัวทำนาย มีค่าเท่ากับ .33 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความถนัดทางดนตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี

2. สิ่งแวดล้อมทางดนตรีและความสนใจดนตรีสามารถใช้เป็นตัวทำนายความถนัดทางดนตรีได้ แนวปฏิบัติที่ภาพในการทำนายจะไม่สูงนักก็ตาม

ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนดนตรี จึงอาจนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการช่วยผู้เรียนดนตรีให้พัฒนาความถนัดทางดนตรีของเขาได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมทางดนตรี และความสนใจดนตรี เป็นองค์ประกอบที่ผู้เรียนสร้างเสริมฝ่ายเดียวได้ไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมที่บ้านมีอิทธิพลต่อเด็กมาก ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของทั้งครูและผู้ปกครองที่จะต้องร่วมมือในการสร้างเสริมองค์ประกอบทั้ง 2 ด้านนี้ให้กับเด็ก เพื่อช่วยในการพัฒนาความถนัดทางดนตรีของเขาส่วนหนึ่งคือ

1. ทางด้านสิ่งแวดล้อมทางดนตรี ครูและผู้ปกครองควรสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กได้ฟังเพลงต่าง ๆ ในยามว่างบ่อย ๆ ให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกฝนเครื่องดนตรีที่เด็กชอบและจัดหาซื้อเครื่องดนตรีไว้สำหรับฝึกซ้อม มีแผ่นเสียง ม้วนเทปเพลงต่าง ๆ ที่เด็กชอบฟัง พาไปชมการแสดงดนตรีต่าง ๆ เมื่อมีโอกาส

2. ทางด้านความสนใจดนตรี ครูและผู้ปกครองควรเร้าใจให้เด็กเกิดความสนใจทางดนตรีและอยากรวมในกิจกรรมดนตรีด้วยตนเอง เช่น ผู้ปกครองอาจฝึกดนตรีเพื่อเป็นการเร้าใจให้เด็กอยากฝึกก็ตาม พาเด็กไปชมการแสดงดนตรีตามที่ต่าง ๆ ฟังเพลงจากแผ่นเสียง เครื่องเทปหรือวิทยุบ่อย ๆ สำหรับครูสอนดนตรี ก็จะต้องพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีให้เด็กสนุกสนาน รักดนตรี ส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสค้นพบสิ่งต่าง ๆ ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง กิจกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ เพื่อเด็กจะได้อยากรวมกิจกรรมดนตรีในทุกโอกาส

ในการที่จะพัฒนาความถนัดทางดนตรีนั้นจะต้องสร้างเสริมทั้งสิ่งแวดล้อมทางดนตรีและความสนใจดนตรีควบคู่กันไป ซึ่งถ้าครูและผู้ปกครองสามารถสร้างเสริมองค์ประกอบทั้ง 2 ด้านนี้ได้ ก็อาจจะเป็นการช่วยพัฒนาความถนัดทางดนตรีของเด็กได้ส่วนหนึ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับกาวิจัยต่อไป

1. การทำนายความถนัดทางดนตรีจากสิ่งแวดลอมทางดนตรีและความสนใจดนตรียังมีประสิทธิภาพต่ำซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัว เกณฑ์ก็ จึงควรจะได้มีการค้นหาตัวพยากรณ์ที่เป็นองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งอาจทำให้การทำนายมีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ในการนำมาสร้างเสริมเพื่อช่วยพัฒนาความถนัดทางดนตรีของเด็กได้ดียิ่งขึ้น

2. จากกาวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางดนตรีกับสิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (อายุ 10 – 11 ปี) พบว่า ความถนัดทางดนตรี มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรีไม่มากนัก ดังนั้นจึงควรทำกาวิจัยเรื่องนี้ทำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับอายุอื่นบ้าง เช่น ระดับวัยเด็กตอนต้น (อายุประมาณ 5 – 6 ปี) ระดับวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 12 – 15 ปี) ระดับวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 14 – 16 ปี) และเปรียบเทียบว่า สิ่งแวดลอมทางดนตรี และความสนใจดนตรี มีความสัมพันธ์กับความถนัดทางดนตรีที่ระดับอายุใดมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย